

I ara què?

Dv, 11/11/2016 per Teresa Gomà

[Cafezoombloc](#)

Pocs es podien imaginar el resultat d'unes eleccions tan cabdals com les dels Estats Units. Les eufòries d'uns i altres expressades en uns mítings assajats, topaven amb el que semblava el més assenyat, per elecció o per eliminació. Hillary representava la continuïtat de l'Amèrica moderna, lliure, igualitària. Però com en les millors pel·lícules que t'ofereixen un final amb un gir inesperat, només aptes per a persones sense cardiopaties, la matinada del dimecres vam sentir una mena d'ofec, com quan se't talla la respiració i busques ansiós una nova alenada d'aire per seguir respirant. Trump, el pitjor dels dimonis tal i com se'ns ha presentat, i hem pogut constatar en alguns dels seus trets, anava guanyant als anomenats "estats oscil·lants" i tot ens portava a un resultat inesperat. Alegria per a uns, immensa tristesa per a altres, incredulitat per a quasi bé tots.

Després de veure a un Obama fent esforços per posar bona cara davant de Trump em pregunto: i ara què? Sense entrar en els àmbits complexos de l'alta política, i pensant en les meves germanes del Sagrat Cor de la província dels Estats Units, imagino que el que ara toca és continuar... Amb la seva excel·lent feina educativa, amb el seu incansable treball en el camp social, en la seva recerca teològica... Continuar perquè no hi havia res assolit, i perquè queda molt per fer. Continuar en un país que vol sortir de la crisi, que necessita integrar els seus immigrants, que ha de refer confiança afeblides. Continuar com sempre, en una situació més hostil. Seguir treballant incansablement per un món millor, cadascú en el seu racó.

Teresa Gomà, rscj